

บทที่ 1

บทนำ

1.1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปี 2543 ปริมาณการผลิตสารเคมีกัมที่สังเคราะห์ทางการเกษตรในประเทศไทยประมาณ 32,950 ตัน หรือมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 5 ในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ส่วนความต้องการใช้สารเคมีกัมที่สังเคราะห์ทางการเกษตรยังอยู่ในอัตราที่สูงประมาณ 66,530 ตัน ต่อปี หรือมีอัตราการขยายตัวใกล้เคียงกับปริมาณการผลิต ส่งผลให้ประเทศไทยต้องสูญเสียเงินตราต่างประเทศไปไม่น้อยกว่า 6,000 ล้านบาท (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2543)

การผลิตสารเคมีกัมที่สังเคราะห์ทางการเกษตรในประเทศไทยยังอยู่ในลักษณะการนำเข้า วัตถุดิบการผลิตขึ้นกางงามปูรุสแต่และการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูป เพื่อนำมาแบ่งบรรจุเพื่อจำหน่ายปลีก ในประเทศไทย และเพื่อการส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น การผลิตสารเคมีกัมที่สังเคราะห์ของไทย หากพิจารณาความได้เปรียบในเชิงเศรษฐศาสตร์แล้วจะเห็นว่าประเทศไทยไม่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมผลิตสารเคมีกัมที่สังเคราะห์กำลังแข็งแกร่งกับการจำกัดด้วย ภาระทางการรักษาสภาพแวดล้อมโลก เพราะฉะนั้น หากผู้ผลิตในประเทศไทยต้องการที่จะหลีกเลี่ยงปัญหาเหล่านี้ จะต้องหันมาผลิตสารป้องกันและกำจัดศัตรูพืชที่ใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติ ซึ่งได้มีการคิดค้นและพัฒนาการผลิตแล้วในประเทศไทย ถ้ามีการยกระดับการผลิตเป็นอุตสาหกรรมจะช่วยลดการพึ่งพาวัตถุดิบจากต่างประเทศ ลดภาระด้านคุณภาพค้า ลดการเสี่ยงอันตรายจากการใช้สารเคมีกัมที่สังเคราะห์ทางการเกษตร อันจะเกิดขึ้นต่อตัวเกษตรกรเอง ผู้บริโภคและการตอกย้ำของสารเคมีในสภาพแวดล้อมด้วย (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2543)

"ปัญหาสำคัญที่ทำให้เกษตรกรยังไม่สามารถเอาชนะแมลงคือ การใช้สารฆ่าแมลง สังเคราะห์ที่ไม่ถูกต้อง และมีการใช้ที่มากเกินความจำเป็น ซึ่งมีผลให้แมลงดื้อยา เกิดการระบาดของแมลงบ่อครรช์ขึ้นกว่าเดิม กิจกรรมศัตรูพืชชนิดใหม่ๆ ทำลายรุนแรงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากสารฆ่าแมลงไปทำลายสมดุลธรรมชาติ นอกจากนั้นยังก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้ ถึงมีชีวิตอื่น มีการเจือปนในสิ่งแวดล้อม และสารตกค้างในผลผลิตการเกษตรที่เกินค่าความปลอดภัย ไม่สามารถส่งจำหน่ายต่างประเทศได้" (ข่าวรุ้งษ์ สมบัติศิริ, 2542)

เคมีกัมที่สังเคราะห์ทางการเกษตร หรือวัตถุอันตรายทางการเกษตร หมายถึง สารป้องกันและกำจัดศัตรูพืช และสารควบคุมการเจริญเติบโตของพืช ซึ่งสารเหล่านี้มีการนำเข้ามาเพื่อช่วยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร และลดการสูญเสียผลผลิตทางการเกษตร โดยปัจจุบันการประกอบธุรกิจการนำเข้า วัตถุอันตรายทางการเกษตรจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายปี 2535 ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ใช้แทนพระราชบัญญัติวัตถุมิพิษปี 2510 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมปี 2516 ทั้งนี้

เพื่อให้มีการควบคุมการใช้สารเคมีได้อย่างครบวงจร นอกเหนือไปนี้ยังเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคและผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย โดยหลักเกณฑ์สำคัญ คือ การกำหนดให้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับวัตถุอันตรายต้องเขียนทะเบียน และขออนุญาตประกอบกิจการ (ศูนย์วิจัยกสิกร ไทย, 2543)

ขณะที่ปัจจุบันการใช้สารเคมีกัมท์สังเคราะห์ทางการเกษตรเพิ่มจำนวนมากขึ้น โดยจะเห็นได้จากปริมาณการนำเข้าเคมีกัมท์สังเคราะห์ทางการเกษตรร้อยละ 70% ของจำนวนที่ 1.1) ส่วนหนึ่งเนื่องจากความเข้าใจผิดของเกษตรกรไทย โดยมักจะเข้าใจว่าหากมีการใช้เคมีกัมท์สังเคราะห์ทางการเกษตรในปริมาณมากแล้ว จะเป็นการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร เช่นเดียวกับการใช้ปุ๋ยเคมี ซึ่งความเข้าใจผิดนี้ก่อให้เกิดความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากสารเคมีที่ใช้ในการเกษตรบางตัวที่ต้องพึงพากันนำเข้าทั้งในลักษณะของวัตถุคิบ และสินค้าคงคลังรูป โดยมีมูลค่าการนำเข้าในแต่ละปีสูงกว่า 6,000.-ล้านบาท

ตารางที่ 1.1 แสดงปริมาณสารสำคัญ และมูลค่าการนำเข้าวัตถุอันตรายทางการเกษตร ปี 2537-2542

รายการปี		2537	2538	2539	2540	2541	2542
สารกำจัดแมลง	ปริมาณ (ตัน)	5,252	6,573	6,608	6,239	7,745	19,080
	มูลค่า (ล้านบาท)	1,178	1,644	1,776	1,646	2,179	6,589
สารบีองกันกำจัด	ปริมาณ (ตัน)	4,885	4,828	4,446	4,015	2,429	4,962
	มูลค่า (ล้านบาท)	534	603	616	627	579	914
สารกำจัดวัชพืช	ปริมาณ (ตัน)	9,554	11,934	14,041	12,946	8,697	15,662
	มูลค่า (ล้านบาท)	1,705	2,044	2,444	2,473	2,217	3,260
สารอื่นๆ	ปริมาณ (ตัน)	640	727	446	489	519	1,189
	มูลค่า (ล้านบาท)	203	212	87	247	118	163
รวม	ปริมาณ (ตัน)	20,331	24,062	25,541	23,689	19,390	40,893
	มูลค่า (ล้านบาท)	3,549	4,503	1,923	4,991	5,093	10,926

หมายเหตุ : สำนักวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตสารชีวภาพและการค้าติดต่อทางการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

นอกจากนี้สิ่งที่ยังต้องคำนึงถึงอย่างยิ่ง คือ ความสูญเสียอันเกิดจากการตกค้างของสารเคมีกัมท์สังเคราะห์ทางการเกษตร ซึ่งนับว่าเป็นอันตรายใกล้ตัวที่ไม่ควรมองข้าม รวมทั้งยังมีผลต่อการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยนำเข้าสินค้าทางการเกษตร ได้ตั้งข้อกีดกันและเข้มงวดในเรื่องสารเคมีตกค้างในผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มมากขึ้น อันจะส่งผลกระทบอย่างมากต่อการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ดังนั้น ภาครัฐและหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้องต้องเร่งสร้างความเข้าใจให้กับเกษตรกร และส่งเสริมให้ความรู้เรื่องการใช้สารเคมีทางการเกษตร ทั้งนี้เพื่อลดปริมาณการใช้สารเคมีให้น้อยลง และส่ง

เสริมให้เกยตระหันมาใช้สารสกัดจากธรรมชาติให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งหากสามารถปฏิบัติตามวัตถุประสงค์จะส่งผลดีต่อสุขภาพของเกษตรกรเอง ผู้บริโภคลินค้าเกษตร สิ่งแวดล้อม รวมทั้งยังมีผลต่อการส่งออกสินค้าเกษตรด้วย

อันตรายจากสารเคมีกัณฑ์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่ากำลังเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศไทย เพราะการนำสารเคมีกัณฑ์มาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรมีมากกว่าพันชนิด ผลของการใช้สารเคมีดังกล่าวถือว่าอยู่ในระดับที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง โดยกระทรวงสาธารณสุขพบว่าในแต่ละปี คนไทยเสียชีวิตจากพิษของยาฆ่าแมลงปีละประมาณ 3,000 ราย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพิษโดยตรงจากการนี้ด และพ่นยา แต่ถึงที่น่ากลัวที่สุดคือ การพนสารเคมีตกค้างที่สะสมในร่างกาย อันจะส่งผลให้มีการเสียชีวิตในอนาคต โดยปัจจุบันยังไม่สามารถประเมินได้ว่าประชากรไทยจะต้องเสียชีวิตจากปราการณ์มากน้อยเพียงใด (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2543)

"สะเดา" เป็นพืชที่มีศักยภาพในการนำมาทำเป็นสารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช เพื่อลดการใช้สารเคมีฆ่าแมลงลง แต่การที่จะสามารถใช้สารสะเดาให้ได้ผลจำเป็นที่ต้องมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง (ชัยพัฒน์ จริยะธรรมราธี, 2539) ซึ่งหลักการใช้สารสกัดสะเดาที่ดี จึงควรใช้ร่วมกับการป้องกันและกำจัดแมลงวิธีอื่นๆ เพื่อควบคุมประชากรแมลงให้อยู่ในระดับที่ไม่มากเกินไปนัก ดังนั้น ปัญหาทำอย่างไร จึงจะสามารถนำสารสกัดสะเดามาใช้ในเชิงเศรษฐกิจได้อย่างแท้จริง และมีอย่างเพียงพอต่อความต้องการเพื่อลดปริมาณการใช้สารเคมีสังเคราะห์ลง (ขวัญชัย สมบัติวิริ, 2542)

ดังนั้น การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการสารสกัดสารจากพืชธรรมชาติ (สารสกัดสะเดา) ครั้งนี้ ผู้ศึกษามีประสงค์เพื่อวิเคราะห์หาต้นทุนการผลิต และผลตอบแทนทางการเงินต่อโครงการ ซึ่งหากโครงการดังกล่าวมีความเป็นไปได้ และคุ้มต่อการลงทุน ประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการมีมากนัย โดยเฉพาะช่วยลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกร เพราะสามารถนำวัตถุดินตามธรรมชาติมาพัฒนาเชิงเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังสามารถทดแทนสารเคมีกัณฑ์สังเคราะห์ที่มีอยู่ในปัจจุบันที่มีผลกระทบต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อมอีกด้วย และยังจะเป็นประโยชน์โดยส่วนรวมต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของโครงการผลิตสารเคมีจากพืชธรรมชาติ (สารสกัดสะเดา)
2. เพื่อวิเคราะห์ความไวต่อการเปลี่ยนแปลงของโครงการผลิตสารเคมีจากพืชธรรมชาติ (สารสกัดสะเดา) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงปัจจัยต้นทุนและ/หรือ ผลตอบแทนของโครงการ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงต้นทุน ผลตอบแทน และระยะเวลาคืนทุนของโครงการผลิตสารเคมีจากพืชธรรมชาติ (สารสกัดสะเดา) รวมทั้งศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการผลิตสารเคมีจากพืชธรรมชาติว่าคุ้มต่อการลงทุนหรือไม่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบการลงทุนของเอกชน

1.4 ขอบเขตการศึกษา

ในการวิเคราะห์ต้นทุน และผลตอบแทนทางการเงินของโครงการผลิตสารเคมีจากพืชธรรมชาติ (สารสกัดสะเดา) จะทำการศึกษาจากโรงงานปีกหมาย ซึ่งเป็นสถานที่ผลิตสารสกัดจากสะเดา โครงการตั้งอยู่ที่ตำบลหารแก้ว อําเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ อายุของโครงการ 10 ปี

1.5 นิยามศัพท์

สะเดา

เป็นพืชบินต้นในตระกูลเดียวกับมะ肖อกานี จัดอยู่ใน family Meliaceae, subfamily Melioideae, tribe Meliaeae จากรายงานพันธุ์ไม้สกุลสะเดาในประเทศไทย พบว. มี 2 ชนิดคือ สะเดาอินเดียหรือควินิน (*Azadirachta indica* A.Juss) และ สะเดาไทย (*A.indica* var. *siamensis* Valeton) ชาวต่างประเทศเรียก Thai neem คนไทยเรียกชื่อแตกต่างกันในภาคต่างๆ คือ ภาคกลางเรียกสะเดา ภาคเหนือ เรียก สะเดิม และภาคใต้เป็นสะเดาหรือกะเดา ซึ่งสะเดาไทยมี 2 ชนิดคือ ชนิดยอดเขียว และยอดแดง สะเดาอยด์เขียวจะมีความขมของใบน้อยกว่าสะเดาอยด์แดง สะเดาอยด์เขียวบางต้นมีความขมน้อยมาก บางครั้งชาวบ้านเรียกว่า สะเดานันหรือสะเดาหวาน (ข้อมูล สมบัติศรี, 2542)

สารสกัดสะเดา

สารเคมีที่สกัดได้จากส่วนต่างๆ ของสะเดา เช่น ใบ เปลือก ลำต้น ผล และเม็ด จะมีสารเคมีหลายสิบชนิดที่จัดอยู่ในกลุ่ม triterpenoids, diterpenoids และ nonterpenoids แต่สำหรับสารสกัดสะเดา ณ โครงการนี้จะสกัดจาก "เม็ด" เท่า นั้น เนื่องจากเม็ดสะเดาจะให้สาร *Azadirachtin* (AZA) ซึ่งมีฤทธิ์สามารถยับยั้ง แมลงได้ดีกว่าส่วนอื่นของสะเดา